

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 35945-11-20 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני: 5183650920

בפני כבוד השופט אריאל ממון

התובעת פלונית

נגד

הנתבע פלוני
באמצעות עוה"ד חן וולפר-דבח

פסק דין

1
2 בפני תובענה להשבת הלוואות שניתנו מהתובעת לנתבע, בהיותם בני זוג ושיתרתם עומדת, כך על פי
3 טענת התובעת, על סכום של 85,200 ₪. הנתבע טוען כי העברת רכבו לבעלות התובעת מהווה סילוק
4 סופי ומוחלט של אותן הלוואות.

ברקע הדברים:

5
6
7
8 1. התובענה החלה כתובענה לסכום קצוב בלשכת ההוצאה לפועל, הועברה עקב התנגדות
9 הנתבע לבית משפט השלום באשקלון ולאחר מכן הועברה ע"פ החלטת בימ"ש השלום מיום
10 7.2.2021, להתברר בפני, זאת לנוכח מערכת יחסים זוגית מתמשכת של הצדדים וטענות
11 הגנה העוסקות בכך שהצדדים הם בני זוג לשעבר ועל כן מקומן להתברר בבית המשפט
12 לענייני משפחה.

13
14 2. בקדם משפט הראשון, ביום 31.5.2021, הוריתי לצדדים להתאים כתבי טענותיהם לסדרי
15 הדין החלים בבית משפט זה ולתקנות ביהמ"ש לענייני משפחה (סדרי דין), תשפ"א-2020,
16 לרבות הגשת טופס הרצאת פרטים, לפי טופס 3 שבתוספת הראשונה וכן תצהירים לאימות
17 כתבי הטענות.

18
19 3. בקדם המשפט השני (ביום 31.5.2021), לאחר שהצדדים הגישו כתבי טענות מתוקנים
20 ולנוכח הפערים בין הצדדים, קבעתי את התיק לשמיעת ראיות.

21
22 4. ביום 30.6.2021 ובסמוך למועד ההוכחות הגיש הנתבע בקשה לעיכוב ההליכים בתיק זה
23 בטענה שביום 30.6.2021 הוגשה על ידו לביהמ"ש השלום בקריית גת בקשה לצו פתיחת

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 35945-11-20 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני: 5183650920

- 1 הליכי חדלות פירעון. בדיון שהתקיים בפני ביום 30.9.2021 טענו הצדדים ביחס לבקשה זו,
2 זאת נוסף על עמדותיהם הכתובות.
3
4 5. בסוגיית עיכוב ההליכים- לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הוריתי על דחיית הבקשה
5 לנוכח הוראות סעי' 319 לחוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, תשע"ח-2018 וכן לנוכח
6 הוראות סעיף 319 יח לחוק זה, הקובע את התנאים למתן לעיכוב הליכים בהליכי חדלות
7 פירעון. סברתי כי יש חשש סביר שעיכוב ההליכים יפגע פגיעה מהותית בתובעת וכן יש חשש
8 ממשי שהנתבע פועל במטרה להונות את נושיו, או לגרועת נכס מנכסיו במטרה להבטיח
9 אותו מנושיו, או למצער, כי הנתבע עושה שימוש לרעה בבקשתו לעיכוב ההליכים, במיוחד
10 לנוכח השלב המתקדם בו נמצא הליך זה ושעה שהבקשה לפתיחת הליכי חדלות פירעון,
11 הינה בקשה יזומה של הנתבע, ללא שקדמו לה הליכי הוצל"פ נגד הנתבע.
12
13 6. לנוכח האמור ומשעה שדחיתי את בקשת הנתבע לעיכוב הליכים, נחקרו הצדדים בחקירה
14 נגדית על טענותיהם, זאת לאחר שהסכימו כי כתבי הטענות שהוגשו לתיק יהוו תצהירי
15 עדות ראשית מטעמם.
16
17
18 **העובדות שאינן במחלוקת:**
19
20 7. התובעת והנתבע, בני זוג לשעבר, ניהלו מערכת יחסים רומנטית במשך מספר שנים, מבלי
21 שגרו בקביעות תחת קורת גג אחת, או ניהלו חשבון בנק משותף. בתקופת הקשר הזוגי,
22 התובעת התגוררה בעיר XXXX והנתבע התגורר ב XXX.
23
24 8. בתקופת הקשר הזוגי או בסמוך לו, העבירה התובעת לנתבע סכומי כסף משמעותיים. ביום
25 7.11.2017 חתמו הצדדים על מסמך בכתב אשר עיגן את היקף הסכומים שהועברו
26 מהתובעת לנתבע ואת האופן בו נדרש הנתבע להשיבם (צורף כנספח א' לכתב התביעה-
27 להלן: "הסכם ההלוואה").
28
29 9. לאחר שהנתבע חדל לשלם את התשלומים השוטפים בהתאם להתחייבותו על פי הסכם
30 ההלוואה, התובעת הגישה לביצוע בלשכת ההוצל"פ בקשה לביצוע תביעה על סכום קצוב
31 בסך של 75,000 ₪, תוך שזו התבססה על הסכם ההלוואה, בו מודה הנתבע כי קיבל
32 מהתובעת, המוגדרת בהסכם כבת זוגו, כספים בסכומים שונים אותם התחייב להשיב לה.
33
34 10. כפי העולה מהסכם ההלוואה, אין מחלוקת כי הנתבע קיבל לידי את הסכומים כדלהלן:
35

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 35945-11-20 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני: 5183650920

- 1
2
3 - סך של 60,000 ₪ שהתקבלו באמצעות הלוואה שנטלה התובעת דרך כרטיסי האשראי,
4 - סך של 20,000 ₪ שהועברו לנתבע במזומן,
5 - וסך של 80,000 ₪ שהועברו לנתבע בהעברה בנקאית ושמקורם בהלוואה שנטה התובעת
6 מבנק הפועלים.
7 סך כל ההלוואות שניתנו מלכתחילה לנתבע ע"י התובעת הסתכמו, ע"פ הסכם ההלוואה,
8 בסכום של 160,000 ₪.
- 9
10 11. הנתבע התחייב להשיב סכומים אלה באמצעות תשלום החזר הלוואות המחויבות מחשבונה
11 של התובעת, האחת על סך של 1,580 ₪ לחודש, עבור הלוואה מכרטיסי האשראי והשנייה
12 על סך של 1,350 ₪ לחודש, עבור הלוואה מבנק הפועלים.
- 13
14 12. כבטוחה לתשלום ההלוואות, העמיד הנתבע את רכבו (רכב קיה ספורטאז', שמספרו XXX),
15 תוך התחייבות לפיה ככל שלא יעמוד בהחזרי ההלוואות, הוא יעביר לתובעת את הבעלות
16 ברכב.
- 17
18 **טענות התובעת:**
- 19
20 13. בשלב מסוים, חדל הנתבע להעביר את הסכומים ששימשו לכיסוי ההלוואות שחויבו
21 מחשבונה של התובעת.
- 22
23 14. אמנם הרכב הועבר לרשותה ולבעלותה, אך זאת יחד עם הלוואה על סך 106,000 ₪ שרבצה
24 עליו באותה עת (סעי' 13 לכתב התביעה) והתובעת נדרשה לשלם את מלוא יתרתה בעצמה,
25 על מנת שתוכל להעביר את הבעלות ברכב על שמה.
- 26
27 15. לנוכח הצורך לשם את יתרת הלוואה, טוענת התובעת כי חבותו של הנתבע לשלם לה את
28 מלוא סכום ההלוואות, ע"פ הסכם ההלוואה עומדת בעינה.
- 29
30 16. עוד טוענת התובעת כי בחודש 1/2019 עבר הרכב תאונה קשה, בעקבותיה נגרמו לרכב נזקים
31 בסך של 50,000 ₪ (סעי' 1 לכתב התביעה המתוקן).
- 32 לדברי התובעת, הנתבע העדיף שלא לתקן את הרכב אלא למכור אותו כפי שהוא (סעי' 12
33 לכתב התביעה).
- 34

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 35945-11-20 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני: 5183650920

17. התובעת הגדירה את העברת הרכב על שמה כרכישה של הרכב מאת הנתבע, לאחר שזה הסכים להצעתה לרכוש אותו ממנו, תוך התחייבות מטעמה לתקנו לאחר התאונה (סעי' 14). לדבריה, הנתבע הסכים להצעה תוך הצבת תנאי לפיו התובעת תשלם את כל יתרת ההלוואה, ללא קשר לשווי הרכב בפועל ולפיצוי שתקבל [כפי הנראה מחברת הביטוח עקב התאונה (סעי' 16)]. לאחר סילוק יתרת ההלוואה ע"י התובעת וסילוק השעבוד שרביץ עליו, העביר הנתבע את הבעלות ברכב על שמה, באמצעות העברת תעודת הזהות שלו וייפוי כוח מטעמו.

18. לסיכום דברי התובעת, מתוך ההלוואה המקורית בסך של 60,000 ₪, טרם שולם סך 11,200 ₪. מתוך ההלוואה המקורית בסך של 80,000 ₪, טרם שולם סך של 54,000 ₪. ההלוואה בסך של 20,000 ₪ טרם שולמה ויתרתה עומדת עתה על סך של 20,000 ₪. קרי, **יתרת כל ההלוואות שטרם שולמו ע"י הנתבע עומדת על סכום כולל של 85,200 ₪.**

19. בנוסף, עתרה התובעת לחייב את הנתבע ב 5,000 ₪ בגין עוגמת נפש וכן בהוצאות משפט בגין הגשת התביעה בסכום של 5,750 ₪.

טענות הנתבע:

20. לצד טענה מקדמית של העדר עילה, טען הנתבע כי יש להעמיד את סכום התביעה על סך מקסימאלי של 75,000 ₪, כפי גובהה המקסימאלי של תובענה לסכום קצוב בלשכת ההוצאה לפועל וכי הגדלת סכום התובענה מעבר לסך האמור והוספת טענות החורגות ממסגרת עילת התביעה, או מהתשתית המשפטית והעובדתית שנפרשו בתיק ההוצאה"פ, הינן הרחבת חזית אסורה ודין להידחות. כאמור, ביום 1.3.2021 הוריתי על הגשת כתבי טענות מתוקנים, ושעה שכתב התביעה המתוקן נכלל מלוא סכום התביעה, כמפורט ברישא, אינני רואה טעם לדון בטענה להרחבת חזית.

21. לגופו של עניין טען הנתבע, כי החוב סולק באמצעות העברת הרכב לרשותה ולבעלותה של התובעת ומשכך דין התביעה להידחות (סעי' 44 לכתב ההגנה). מלבד זאת, פירט הנתבע את כל התשלומים שהועברו ממנו לתובעת לצורך כיסוי ההלוואות, בסכום כולל של 68,612 ₪.

22. הנתבע הוסיף וטען כי התובעת ובנה ביימו תאונה כחלק מהונאת חברת הביטוח ובסופו של יום קיבלה התובעת מחברת הביטוח בגין אותה תאונה פיצוי בגובה 48,748 ₪.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 35945-11-20 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני: 5183650920

23. עוד הוסיף הנתבע כי לאחר מכן מכרה התובעת את הרכב בסכום של כ- 90,000 ₪.

24. לסיכום דברי הנתבע, בסך הכל קיבלה התובעת סך כולל של כ- 207,360 ₪, לפי החלוקה הבאה: ממנו סך של 68,612 ₪, מחברת הביטוח סך של 48,748 ₪ ומרוכש הרכב סך של כ- 90,000 ₪, זאת בעת שסך ההלוואות שניתנו לו ע"י התובעת עמד על סך כולל של 160,000 ₪ בלבד. לנוכח כך לדברי הנתבע יש לדחות את התביעה תוך חיוב התובעת בהוצאות ושכ"ט עו"ד.

דיון והכרעה:

25. לאחר שבחנתי את אשר בפני, לרבות כתבי הטענות על צרופותיהם ועדויות הצדדים ועדיהם, הגעתי לכלל מסקנה כי על הנתבע לשלם לתובעת את יתרת ההלוואה, בקיזוז התשלומים שקיבלה התובעת וכפי שיפורט וינומק להלן;

26. ככלל, אין מחלוקת על גובה ההלוואה המקורית. ביחס ליתרת ההלוואה, שעה שהתובעת הודתה שנותר ממנה סכום של 85,200 ₪ בלבד (וזאת הגם שלשיטת הנתבע נותר הימנה סכום של 91,388 ₪), אני מעמיד את יתרת ההלוואה על סכום זה, כפי הודאתה.

27. כך גם אין חולק כי הרכב עבר לבעלות התובעת, זאת בד בבד עם תשלום מלוא ההלוואה שרבצה על הרכב באותה עת, בסכום של 106,042 ₪ (ראו עמ' 12, ש' 35-31 לפרוטוקול הדיון מיום 30.9.2021).

28. לדברי התובעת עצמה, היא קיבלה מחברת הביטוח סך של 48,150 ₪ עבור הנזק שנגרם לרכב ומכרה אותו בסכום של 86,000 ₪. טענות התובעת בעניין זה לא נסתרו ותואמות כמעט באופן מלא לטענות הנתבע בעניין.

29. יוצא אם כן כי לאחר הפחתה של הכספים שקיבלה התובעת [מחברת הביטוח (סך של 48,150 ₪) וממכירת הרכב לצד ג' (תמורה בסך 86,000 ₪)] מההלוואה שנדרשה לשלם (בסך של 106,042 ₪) נותר ברשותה סכום של 28,108 ₪.

30. אשר על כן, אני מוצא לקזז סכום זה מיתרת ההלוואה שלא נפרעה, וקובע שהיתרה בה צריך הנתבע לשאת, לצורך סילוק מלוא התחייבויותיו כלפי התובעת, עומדת על סך של 57,092 ₪.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 35945-11-20 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני: 5183650920

- 1
2 31. טענתו של הנתבע לפיה עצם העברת הרכב לרשות התובעת מהווה סילוק סופי ומוחלט של
3 כלל התחייבויותיו כלפיה, אינה יכולה לעמוד.
4
5 32. סעי' 25(א) לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973 (להלן: "חוק החוזים הכללי") קובע כי
6 "חובה יפורש לפי אומד דעתם של הצדדים, כפי שהוא משתמע מתוך החובה ומנסיבות
7 העניין, ואולם אם אומד דעתם של הצדדים משתמע במפורש מלשון החובה, יפורש החובה
8 בהתאם ללשונו".
9
10 33. יסודותיה של פרשנות חוזים נסקרה באופן נרחב בע"א 4628-93 מדינת ישראל נ' אפרופים
11 שיכון ויזום (1991) בע"מ, מט(2) 265 (עניין אפרופים), שם הובאו בין היתר דבריו של כבי
12 השופט בייסקי בע"א 406/82 נחמני נ' גלאור, בעמ' 499, היפים גם לענייננו:
13
14 "אכן, ייתכן לפעמים, כי בבוא בית המשפט לתהות ולפרש את אומד דעתם של
15 הצדדים, ייבחנו לצורך זה התכלית, שביקשו המתקשרים להגיע אליה, והכוונה,
16 שהנחתה אותם בעת שניסחו את המסמך... ואולם, כמצוות סעיף 25(א) לחוק
17 החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973, יפורש אומד דעתם של הצדדים, כפי שהוא
18 משתמע מתוך החובה, ואם אינו משתמע ממנו - מתוך הנסיבות. ואם ברור הוא
19 החובה ולשונו היא חד-משמעית, שוב אין צורך להיזקק לנסיבות...".
20
21 34. אומד דעתם של צדדים המתקשרים בהסכם הלוואה, באשר הם, הינו שההלוואה תוחזר
22 במלואה. נהיר אם כן בענייננו, כי הרכב הועמד כבטוחה ממשית בעלת ערך כספי, לפי שוויו
23 באותה עת, לצורך פירעון החוב, כשהצדדים התכוונו שבמקרה בו לא יפרע הנתבע את חובו
24 ויהיה צורך בהעברת הזכויות ברכב לרשות התובעת, יהיה בכך כדי לשלם בפועל את יתרת
25 ההלוואה.
26
27 35. שעה שבתמורה להעברת הרכב לבעלותה נדרשה התובעת לשלם את מלוא ההלוואה שרבצה
28 באותה עת על הרכב, אין מנוס מכלל מסקנה כי הרכב לא שימש לפירעון ההלוואה, בוודאי
29 לא באופן אוטומטי ומבלי להתחשב בגובה התמורה שקיבלה התובעת בפועל כתוצאה מכך.
30
31 36. אדם סביר הנותן הלוואה לאחר מצפה לקבל את מלוא כספו בחזרה. אדם הגון הנוטל
32 הלוואה מתכוון אף הוא להשיבה במלואה. אשר על כן אין ספק כי כוונת הצדדים שבפני,
33 כפי לווה ומלווה סבירים, כי ההלוואה תושב במלואה.
34

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 35945-11-20 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני: 5183650920

- 1 37. עם זאת ושעה שהצדדים לא צפו סיטואציה שבה יועבר הרכב על שם התובעת בד בבד עם
2 ההלוואות הרובצות עליו, אין ברירה כי אם לבחון את אומד דעתם בעניין זה, מתוך
3 הנסיבות החורגות מהמפורש בהסכם ההלוואה.
4
- 5 38. אינני רואה כל הצדקה שלא להניח כי הצדדים (ובוודאי התובעת) לא התכוונו כי בעצם
6 האקט הטכני של העברת הבעלות ברכב לרשות התובעת יסולק החוב מאליו (ללא קשר
7 לתמורה שתיוותר בידי התובעת).
8
- 9 39. נהיר כי במקרה תיאורטי בו היה הנתבע מעביר את הבעלות ברכב כחלק מעסקת מכר
10 והתובעת הייתה משלמת את מלוא שווי, לא הייתה יכולה העברה זו להיחשב כמימוש
11 הבטוחה, באופן שיש בה כדי לפטור את הנתבע מתשלום החוב שלא סולק בעין.
12
- 13 40. הלכה למעשה, התבוננות בהתנהגות הצדדים, מלמדת כי התקיימו ביניהם שתי הסכמות
14 מקבילות: האחת: מתן הלוואה בציפייה להחזר מלא שלה והשנייה: העברת הבעלות ברכב
15 מידי הנתבע לידי התובעת, תמורת סילוק ההלוואה שרצצה עליו.
16
- 17 41. שכלול שתי ההסכמות הללו, זו בראי זו, מביא לכלל מסקנה שאין לקבל מצב שבו התובעת
18 תתעשר שלא כדין מעצם העברת הרכב על שמה (ומשכך יש לקזז את התמורה העודפת
19 שקיבלה כתוצאה מהעברת הרכב לבעלותה, כמפורט לעיל) ובאותו אופן ממש, אין לקבל
20 מצב שבו יתעשר הנתבע שלא כדין וייפטר מהתחייבותו לשלם את מלוא ההלוואה שלקח
21 מהתובעת, רק מהטעם שהעביר הבעלות ברכב על שם התובעת.
22
- 23 42. לעניין פרשנותו של החוזה יש לעקרון תום הלב הקבוע בסעי' 39 לחוק החוזים הכללי, מספר
24 היבטים. ביניהם, שתום הלב דורש כי לחוזה יינתן מובן העולה בקנה אחד עם כוונתם
25 המשותפת של שני הצדדים וכן לעניין השלמת חסר בחוזה. היבט זה מניח כי החוזה יפורש
26 תוך התחשבות בעקרון תום הלב ותוצאת הפירוש היא קיומו של החסר בחוזה. (בג"צ 59/80
27 **שירותי תחבורה ציבוריים באר-שבע בע"מ ואח' נ' בית הדין הארצי לעבודה בירושלים**
28 **ואח', בעמ' 836, צוטט בעניין אפרופים בעמ' 327).**
29
- 30 43. אשר על כן ובהתייחס לחיובו של הנתבע להשיב את מלוא ההלוואות שנטל מהתובעת, יש
31 לנהוג בדרך מקובלת ובתום לב, כפי הוראותיו של סעי' 39 לחוק החוזים וכל תוצאה לפיה
32 תתקבל טענת הנתבע המצדיקה אי החזר מלוא ההלוואה (בקיצוז אשר הושב לתובעת באופן
33 עקיף) תחטא לעיקרון-על זה שבמשפטנו.
34

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 35945-11-20 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני: 5183650920

1 44. לסיום אומר כי אינני מקבל את יתר טענות הנתבע שמכוחן הוא מבקש להיפטר מתשלום
2 חובו לתובעת. הטענה בקשר לניסוח ההסכם ע"י התובעת (עמ' 21, ש' 20) אינה מעלה ואינה
3 מורידה וזאת שעה שאין חולק כי עסקינן בהסכם שאינו עומד במחלוקת, ששיקף את
4 המציאות, את מתן ההלוואות בפועל ואת אופן החזרן. כך אינני מקבל את טענת הנתבע כי
5 העובדה שהצדדים היו בני זוג או בני זוג לשעבר בעת החתימה על ההסכם, מעמעמת תוקפן
6 של הוראות ההסכם, או מחייבת לפרשו באופן המנוגד למפורש בו או לעקרון תום הלב
7 המרחף מעליו. כך גם לא מצאתי לקבל את הטענה לפיה הנתבע אינו יודע קרוא וכתוב.
8 טענה זו נטענה לראשונה בסיכומי הנתבע ומהווה הרחבת חזית אסורה. מה גם שעל פי
9 התרשמותי מעדויות הצדדים, לא מצאתי אינדיקציות לטענה לפיה התובעת ניצלה, באופן
10 זה או אחר, את חולשתו של הנתבע.

11
12 45. התנהגות הצדדים מלמדת כי כל אחד מהם, אגב הקשר הזוגי, עשה פעולות אוטונומיות
13 שאינן חורגות מפעולות הסכמיות סטנדרטיות בין בני זוג ועל פי זה יש לפרש את
14 הסכמותיהם אגב מתן ההלוואות והשבתן.

15
16 46. ביחס לכל אלה אומר כי כלל נקוט בידינו כי במרכז הכבידה של משפט החוזים ימצא עקרון
17 האוטונומיה של הרצון או העיקרון כי "הסכמים יש לכבד" וחזרה מהסכם היא לכאורה
18 התנהגות בלתי סבירה. ראו: בג"צ 1930/94 נתן נ' שר הביטחון, פ"ד מח(3)643 ולקיים ע"א
19 8611/06 בנק הפועלים בע"מ נ' מרטין [פורסם בנבו] (2011).

20
21 47. אינני מוצא להתייחס ליתר טענות הצדדים, זאת שעה שאין בהן כדי לשנות את מסקנתי
22 דלעיל.

23
24 48. אשר על כן, אני מחייב את הנתבע להשיב לתובעת את יתרת ההלוואה בסך של 57,092 ₪.
25 כמו כן ומשהגעתי לכלל מסקנה זו, אני מחייב את הנתבע בהוצאות התובעת בסך של 5,000
26 ₪. סכומים אלו ישולמו לתובעת בתוך 30 ימים מהיום, שאם לא כן, יישאו הפרשי הצמדה
27 וריבית כדין.

28
29 פסק הדין מותר בפרסום בהשמטת שמות הצדדים ופרטים מזהים, בכפוף לתיקוני עריכה.

30
31 **המזכירות תשלח את פסק הדין לתובעת ולב"כ הנתבע ותסגור את התיק.**

32
33
34 ניתן היום, כ"ח חשוון תשפ"ב, 03 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.

35

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 35945-11-20 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני: 5183650920

אריאל ממן, שופט

- 1
- 2
- 3
- 4